

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Manûs aridæ, & alborum ossium sanguine prodigioso prodi ad mortem
rei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

ficz & magi, qui vel suo sanguine, vel homagio alio se se dæmoni consecrârunt. Hi quia nimis crebrò & vehementer à Stygio insidiatore vexantur, tentantur, terrentur, & oppugnantur, nõ possunt tot impetus sustinere, cùm præsertim flagitijs assueti facilè relabantur; & tot infantes sine baptismo ab eis occisi, tot viri fæminæque vel veneno, vel arte magica interfecti, si eis ob oculos non obuersantur, saltè ante diuinum tribunal vindictam expetant. Et misericordia diuina est, si iustitiæ magistratum, & carnifici tradantur, vt in rogo pœnitentiam agentes, incendia euadant inferorum.

V.

Henric. Ranzou.
in re-
sponsoria ad
consolationem.

Nec mirum est, animam occisi venire, & intemperijs exagitare homicidam, cùm ille, de quo superius mentio facta est, caput suum, per canem, miserit ad reum accusandum; immò, cùm legamus alium, aridâ manu reum monstrasse, ac prodidisse suum occiforem. Nam si Henrico Ranzouo credimus, viatori cuidam in itinere interfecto, cùm de authore latrocinij non constaret, manus resecta est, & in carcere senatus Lizenhoensis è tigno in fumo suspensa est. Ibi exaruit, diuque siccissima pependit. Tandem post decem annorum interuallum, cùm forte fortuna author cædis in eam se domû recepisset, manus iam dudum exanguis & exsucca, inexpectato prodigio stillare, & sanguinem recentem ex alto in subjectam mensam spargere cœpit. Ad insolitam hanc pluuiam cohorrerunt omnes. Nec dubia fuit coniectura, hominem homicidij reum existere. Visa senatui referuntur; cuius mandato hospes in vincula conijcitur, qui euidentis diuinum iudicium agnoscens, haud tergiuersanter latrocinium, ante decem annos factum, à se perpetratum fatetur. Itaque justam sceleris pœnam, quam sibi infligi vltro petijt, persoluit. Est itaque & sanguini sua vox, quâ clamat in cælum, & sanguinem pro sanguine postulat. Sed naturæ propius est, vt è carne, quamuis arida, manu sanguis erumpat: ossa ipsa quantumuis alba, sanguinem profundere magis repugnat naturæ; & tamen vel hinc nonnulli accusatorem habuere dicentes:

Exurgetq; aliquis nostris ex ossibus vltor.

Io Beirlinck.
ad an. Christ.
1585. pag. 137.

Anno 1585. In agro Viennensi egressus fortè ad ferarum cubilia, sado calo, nobilis Austriacus, dum secretiora lustra nemoris ingreditur, molojs

molesti cuncta odore inuestigantes insolitum latratum edunt; humumq; pedibus euellentes ossa niue candidiora eruunt: seruat ea herus manubriorum in usus, & reuersus ad cultrarium defert: hac ut ille manibus attrectauit, largum sanguinem è vestigio fundunt: territi nouo portento, qui adstiterant, cultrarium urgent, candidè anxijs pandat reitam stupenda causas. Ille tremebundus multos sua mentis latebris educit nihil apud eos proficientes sermones; exanguia namq; ossa recentem sanguinè stillare hand posse sine euidente DEI opere cognouerant. Ille igitur ultrò fatetur, trucidatum à se eo loco, ante annos 20. peregrinationis sua comitem, scelusq; latuisse: nunc verò admirando hoc euentu se à iusto scelerum vindice ad pœnam deposci; quam, ut exemplo subeat, ne interiore conscientia carnifice diutiùs torqueatur, summis precibus contendebat. Hinc perspicuum est, non solùm DEVM nihil relinquere inultum, neque occisos dumtaxat vindictam expetere, & manus suas lauare in sanguine peccatoris, sed ipsos quoque reos quiescere non posse in hac vita, per mortem autem sibi illatam, ad quietem pertingere. Ad quàm malefactoribus inferendam magistratus obligantur. Vnde, ut scribit Carolus Sigonius, Totilas Gothorum Rex rogatus ut parceret cuidam, qui virgini stuprum intulerat, respondit: *Eiusdem ingenij esse, delicto se obstringere, & delictorum supplicia impedire: omninò autem, aut hunc pœnas dare, aut Gothorum Rempubl. interire necesse esse. Theodatus postquam aequitatem diuitijs posthabuerit, Deum Gothis minùs propitium esse factum: prastantius autem esse, iustitiam custodire, quam negligendo inuidiam concitare.*

Pfal. 57. 11.

Carol. Sigon. lib. 19. de Imperio Occid. Anno 543.

Ita ergo & Mundus est gubernandus, ut conseruetur. Et utitur Deus etiam iniquis ad iustitiam suam demonstrandam, dum reos punit per reos, & plectit, per plectendos, eos qui pœnam meruerunt. Bertoldus Palatinus de *Witelsbach*, inquit *Cæsarius, iudex erat seuerissimus, ita ut furibus, etiam pro damno unius oboli vitam auferret; Et, sicut à quodam Abbate audiui, quoties exiit, laqueos cingulo suo appendit, ne reorum pœna caperet dilationem. Die quãdam manè surgens, & laqueum cingulo suo solito subnectens, huiusmodi vocem in aère audiuit; Bertolde, quicumq; tibi egresso de castro tuo primus occurrerit, hoc laqueo eum suspendas: qui vocem pro omine accipiens, mox, ut egressus est, occurrit ei quidam.*

VI.

Cæsarius, l. 6. cap. 26.